

Lietuva ir įvykiai Azijoje

Nesenai minėjome, kad parvertųjų tautų, jų tarpe ir Lietuvos, išsilaisvinimo galimybės žymioje dalyje priklauso nuo pasaulinių aplinkybių, kurios susideda istorijos bėgyje. Viena iš tokių galimybių kiltų sąryšy su Sovietų susirėmimu su raudonąja Kinija, kurių siena nusitęsia kelis tūkstančius kilometrų.

Paskutiniųjų šimtmečių bėgyje kinai buvo plėšiami ir išnaudojami savųjų ir svetimųjų. Ypač Maskvos valdovai, pasinaudodami Kinijos pakrikimu ir vykdydami savo užkariavimo tikslus, atėmė iš Kinijos didelius žemės plotus, kuriuos raudonieji "broliška" pasilaiko ir toliau.

Kinai neužmiršta patirtų skriaudų nei prarastų žemių. Kol kas jų ginkluotos pajėgos nėra pakankamai stiprios, kad galėtų paremti reikalavimus Sovietijai. Rytietišku kantrumu ir patvarumu geltonieji, tačiau, sparčiai vysto atominę ginklų gamybą ir ruošiasi lemiama dienai. Kuo toliau, tuo šaltesni ir įtempti darosi santykiai tarp sovietų ir kiniečių.

Kinai daugiau neįsileidžia į jokių "draugiškų" pasikalbėjimų su Kremlium ir abi pusės yra sutraukusios pagal sieną milžiniškas karines pajėgas.

Netolimoje praeityje pasieniuose jau buvo įvykę kruvinių susirėmimų. Buvo taip pat pamatuotų spėjimų, kad sovietai rimtai rengiasi staigiu puolimu su naikinti kiniečių augančią atominę ginklų gamybą, kol dar ne per vėlu... — Abi pusės gerai pasižįsta ir yra pasiruošusios, reikalui kilus, greitam smūgiui ar plataus masto karo veiksmams. Be abejo, karui įsidedus dabartiniu metu, Sovietija turėtų pranašumą atominame apsiginklavime ir bendrame techniškae pajėgume. Mao, tačiau, nebijo, pamesti kelis milijonus kareivių: platus ginkluotų kiniečių antplūdis tūkstančių kilometrų frontu sovietų vadovams atneštų netik galvos skausmo, bet ir rimtesnių pasekų.

Jei Sovietija neatsisakys Kinijos naudai žemių, kurias savo laiku pasiglemžė carai, karas su geltonaisiais vėliau ar ankščiau

atrodo neišvengiamu. Sunku yra spėti, kuo gali baigtis panašus plataus masto susirėmimas. Yra, tačiau, aišku, kad Sovietija liktų žymiai nusilpusi ir to pasekoje pavergtosioms tautoms nušvintų naujos išsilaisvinimo galimybės.

Darosi suprantama, kodėl Maskva su tokiu uolumu ieško užtikrinti savo sienas Europoje, skelbdama taiką, meilę ir kitas sovietines "grožybes" visiems, kurie tik sutinka su jais tartis. Suprasdami tikruosius sovietų tikslus, nei amerikiečiai, nei Vakarų Europos valstybės nesiskubina broliautis su Kremliaus išminčiais ir užtikrinti jų sienų neliečiamybę Europoje.

Antra vertus, karas nėra vienintelė išeitis. Maskva galėtų užtikrinti savo ramybę ir komunistinio "rojaus" saugumą atitaisydama padarytas skriaudas kaimynams ir pagrobtosioms tautoms. Panašus atitaisymas nepakenktų pačiai Rusijai. Šis, be abejo, yra visai kitas klausimas, kuri prie progos bus verta išnagrinėti.

L. Sruoga.

MIRĖ ARGENTINOS PREZIDENTAS

Argentinos prezidentas generalas Juan Domingo Peron, mirė šių metų birželio 1 d. po ilgai užsitęsusių komplikuotos bronchų ligos. Jo mirtis nepaprastai sukrėtė visą kraštą, ypatingai jo simpatizantus — peronistų partiją. Apgailėstauja jo kitos partijos, kadangi tikėjosi, kad Peronas, turėdamas dideli autoritetą argentiniečių tarpe, buvo vienintelis žmogus kraštui sutvarkyti.

Peronas mirė savo prezidentinėje rezidencijoje Olivos. Iš ten jo palaikai buvo nuvežti į katedrą, kur vyko iškilmingos gedu-

lingos šv. Mišios, vad. kard. Caggiano. Po to kūnas nuvežtas į Kongreso rūmus ir pašarvotas mėlynojoje salėje. Čia leista visiems jį aplankyti. Susidarė nepaprastos minios eilė stovinčių žmonių. Yra privažiavusių ir iš krašto vidaus. Minioje daug verkiančių žmonių, daug vėliavų ir gėlių.

Ketvirtadienį, liepos 4 d., kūnas bus laikinai patalpintas Olivos, prezidento rūmų privačioj koplyčioj.

Į laidotuves yra atvykusių svetimų kraštų delegacijos.

Prezidentui mirus, prezidentu tapo viceprezidentė ponija Maria Estela Martinez de Peron.

• Popiežius Povilas VI savo privačioj koplyčioj atlaikė šv. Mišias už Argentinos prezidento vėle, birželio 2 d. ryte. Vokietijoje esanti Argentinos futbolo komanda dalyvavo Metzkausen miesto bažnyčioje pamaldose už a.a. Perono vėle. Visose Argentinos bažnyčiose buvo laikomos pamaldos už mirusį prezidentą. Lietuvių parapijos buvo prisimintas liepos 2 d.

• Birželio 1 d. grupė teroristų, apie 30 žmonių, vyrų ir moterų, buvo paėmę Gral. Mansilla miestelį, 37 klm. nuo La Platos. Teroristai užpuolė banką, iš kur paėmė apie 15 milij. pežų, policiją, paimta rašomos mašinės ir ginklai, geležinkelio stotį, telefono ir elektros stotis užrakinami tarnautojus ir grobdami ir naikindami daiktus.

• JAV. valstybės sekretorius Henry Kissinger numato padaryti kelionę į Pietų Ameriką spalio mėn. Aplankys Kolumbiją, Venecuėlą, Braziliją, Argentina ir Peru.

• Spalio mėn. Buenos Aires mieste bus minima žymaus filosofo Emanuelo Kanto 250 metų gimimo sukaktis. Kantas gyveno Karaliaučiuje, gerai mokėjo prūsų (lietuvių) kalbą, jo kilmė yra išvedama iš senųjų prūsų, viena iš išnykusių lietuvių genčių.

• Mendozos kalnuose vietovė Puente del Inca užversta sniego. Vietos gyventojai ir grupė turistų atskirti nuo pasaulio. Sniego klodai nuslinko nuo kalnų.

"EL TIEMPO"

Mendoza 2280, Avellaneda, Buenos Aires
T. E. 208 - 5027
Reg. Nacional de la Propiedad Intelectual
Nr. 1.202.109
Director resp. — AGUSTIN STEIGVILAS

CORREO
ARGENTINO
CASA CENTRAL

Franqueo Pagado
Concesión N° 1384
Tarifa Reducida
Concesión N° 4015

TRAGIŠKASIS BIRŽELIS

Birželio 23 d. kukliomis iškilėmis paminėjome mūsų Tėvynės tragediją — Sibiro tremtinių dieną. Po pamaldų lietuvių parapijos bažnyčioje visi susirinko prie lietuviško kryžiaus, kur buvo atgiedotas Responsas ir Viešpaties Angelas ir išklaudyta p. Sergijaus Derenčiaus pritaikintas tai dienai žodis. Žmonių buvo nepersdaugiausia. Atrodo, kad mes pradėdam užmiršti Tėvynės žaidas. Skaudu buvo žiūrėti, kad tos pačios dienos pietuose L. Centro patalpose, salė buvo perpildyta. Juk galima buvo atvykti trumpam į parapiją, nulenkti galvą ir pagerbti žuvusius mūsų tautiečius, o po to galima ir papietauti.

Kiekvienas lietuvis patriotas turi prisiminti tuos kankinius. Juk jeigu mes nebūtumėm išvykę iš Lietuvos, kas žino, ar nebūtumėm žuvę ar kentę Sibiro šalty kaip likę mūsų broliai?

Sibiro trėmimai — tai mūsų tautos brolių ir seserų krauju, ašarom, kančiom ir mirtim parašytoji XX amžiaus istorijos knyga, kurioje atskleista pasaulio žmonijos sąžinei lietuvių tautos didžioji, žmogiškoji auka. Auka, kurios didžio ir prasmės laisvame pasaulyje gyvenęs lietuvis pradeda nebesuprasti ir jos tragiškas skausmo šauksmas nebejaudina kasdieninėje gyvenimo rutinoje paskendusios sielos.

O visdėlto ir patys rusai pripažino, kad 1959 metais Sibire būta 180.000 tremtinių lietuvių. Didysis tremimas arba žmonių medžioklė vyko 1941 m., ištremita 35.000 žmonių. Po karo grįžęs okupantas ištrėmė 400.000 lietuvių badui ir mirčiai.

Sibiro trėmimai nėra bolševikinė išmonė. Tai praktikavo ir carai okupavę Lietuvą. Mūsų poetas Adomas Mickevičius, aprašydamas tremtinių kelią, Sibirą lygina su tuščiu lakštu, paruoštu rašymui. Bet kas jame rašys? — klausia poetas. Jeigu Dievo pirštas, tai jis gerus žmones pavers raidėmis, bet jeigu Dievo priešas — tai jis pirštu įrėš, kad žmonių giminę reikia pančiais apkalėti.

Taigi, prieš virš šimto metų gyvenęs poetas davė atsakymą šių dienų įvykiams. Tik mes, šio amžiaus gyventojai, nebūkime šalti tiems, kurie aukoja savo gyvastį ant Tėvynės aukuro.

• Sovietų generolas Petras Grigorenko, išbuvęs daugiau penkių metų bepročiu ligoninėje atgavo laisvę. Jis buvo nubaustas už kritikavimą Kruščiovo politikos.

• Sovietų atomų mokslo specialistas, fizikas Adrei Sacharov paskelbė bado streiką. Jo tikslas atkreipti dėmesį svečio, JAV pre-

zidento R. Niksono ir komunistų partijos sekretoriaus L. Breznevo politinių kalinių bausių padėti Sov. Rusijoje. Mokslininkas Sacharovas daug padėjo sovietams iššbulinti atominę bombą.

• Grupė Š. Amerikos bankininkų projektuoja įvesti kapitalą į Argentiną. Daromi įvairūs projektų pasiūlymai.

1974 m. rugpiūčio 10 d. 21 val. SLA Rūmų salėje įvyksta SINFONINIO ORKESTRO IR CHORO KONCERTAS

Koncertui — Laisva auka, o "Lunch" užsisakykite įžangas.

Visus maloniai kviečia

SLA Centro Valdyba.

1974 m. liepos 27 d. 22 val. SLA Rūmų salėje įvyksta IŠKILMINGA SUKAKTIES VAKARIENĖ

griežiant "ATLANTIC" orkestrui.

Iš anksto užsisakykite įžangas pas sekančius asmenis: p. J. Rudėnas 69-7532; p. L. Stankevičius 241-0933 ir p. J. Stalioraitis 247-1921.

Visus maloniai kviečia

SLA Centro Valdyba.

1974 m. liepos 13 d. 21 val. SLA Rūmų salėje įvyks

SLA 60 METŲ JUBILIEJAUS IŠKILMINGAS PAMINĖJIMAS

Dalyvauja visi skyriai įskaitant ir 6-ji iš Kordobos bei kitų draugiškų draugijų atstovai.

Programoje — Tautiniai šokiai ir kiti meniniai pasirodymai.

1974 m. liepos 20 d. 21 val. SLA Rūmų salėje įvyks

PING - PONG, ŠACHMATŲ IR TRUCO CHEMAPIONATAS

Įžanga — Laisva auka.

Visus maloniai kviečia

SLA Centro Valdyba.

Dr. Vytautui Dambrai ir jo šeimai apleidžiant Argentiną, yra ruošiamos

IŠKILMINGOS IŠLEISTUVĖS

Įvyks Lietuvių parapijoje šių metų liepos 14 d. sekančia tvarka:

11 val. šv. Mišios lietuvių bažnyčioje p. Dambravų intenciją, giedos šv. Cecilijos choras;

12 val. Pietūs, Lietuvių salėje.

Pietų metu lietuviška muzika ir meno programa: dainuoja M. Zavickienė, akomp. Nelida Zavickaitė.

Dalyvauja Berisso, Rosario ir Urugvajaus lietuviai.

Visus lietuvis nuoširdžiai kviečiame dalyvauti.

Jūsų laukia

Rengėjai — Argentinos lietuviai.

KUNIGO JUOZO MARGIO SIDABRINĖ KUNIGYSTĖS SUKAKTIS

Kas gi nepažįsta mūsų simpatingojo ir populiaraus kunigo Juozo Margio — Padre Jose, Cura Gaucho? Jį pažįsta dauguma lietuviškojo jaunimo bei vyresniosios kartos asmenų, o taip pat ir daugybė argentinieškos publikos. Tai vienintelis marijonas

cagoje, baigdamas ten šv. Ritos aukštesniąją mokyklą. Nuo 1940 m. jaunuolis J. Margis mokėsi pas marijonus, atliko noviciatą ir įstojo kunigų seminarijon, kurią baigė 1949 m. birželio mėn. 5 d., iš vysk. P. Būčio, MIC, gaudamas kunigystės šventimus. Tų

jos tarpe, dalyvaujant Rosario arkivyskupui Guillermo Bolatti ir dviem vyskupam pagelbininkams. Šv. mišias kun. J. Margis atnašavo kartu su visais trimis vyskupais ir 25 kunigais, parapijiečiams gausiai dalyvaujant šiose nepaprastose pamaldose. Po to parapijos patalpose dvasininkijai buvo suruošta vakarienė.

Gi birželio 16 d. kun. Juozo 25 metų kunigystės sukakties paminėjimas buvo skirtas plačiai parapijos visuomenei ir svečiams iš toliau. 11.30 val. kun. J. Margis atnašavo šv. mišias kartu su sekančiais kunigais: Mons. Vincenzo Fammilume (svečias iš Vatikano), kun. A. Švedu, kun. A. Olczynski'ū ir kun. J. Petraičiu. Pamokslą sakė pats kun. J. Margis. Parapijos bažnyčia buvo pilna žmonių. Pietūs buvo Tiro Suizo išnuomotoj salėj, dalyvaujant arti 500 asmenų. Jų tarpe dalyvavo apie 40 svečių lietuvių iš Buenos Aires bei Avellanedos.

Verta paminėti, jog svečių tarpe buvo ir didelis lietuvių draugas kun. Domingo Aragone, buvęs La Merced parapijos klebonas Rosario mieste. Kol dar lietuviškai neturėjo savo bažnyčios, pamaldos lietuviams būdavo laikomos La Merced bažnyčioje, o susirinkimai bei šventės būdavo tos parapijos salėje. Kun. D. Aragone visad buvo ir tebėra lietuvių draugas. Dabar jis yra klebonu Gerojo Samariečio parapijoj. Tos parapijos talkininkų grupė paruošė šiai šventei pietus ir patarnavo prie stalų.

Pietums baigiantis, sekė eilė sveikinimų bei dovanų įteikimas

Sukaktuvininkui kun. J. Margiui. Rosario šv. Kazimiero parap. ir mokyklos vardu kalbėjo mokyklos direktorė Marta Brizio de Gugliotta. Svečių vardu iš Avellanedos kalbėjo P. Sakalauskas ir įteikė gražią dovaną. SLA ir Liet. Centro vardu kalbėjo R. Stalioraitis. Už sveikinimus bei dovanas kun. J. Margis visiems nuoširdžiausiai padėkojo.

Mielam Sukaktuvininkui kun. J. Margiui prašome gausios Dievo palaimos, kad dar daug metų galėtum sėkmingai darbuotis žmonių dvasinei gerovei bei mūsų tautiečių labui! Linkime, kad kun. Juozas, gražiai pradėjęs darbuotis Argentinoje, ištvėrimingai ištesėtų čia iki savo gyvenimo pabaigos!

Petras Milgaudas.

Kun. J. Margis, iškilmingai atšventęs sidabrinę kunigystės sukaktį, šiomis dienomis išvyksta į Š. Ameriką.

kunigas, kuris jau 25 metai kai darbuojasi čia, Argentinoje. Nė vienas kitas marijonas kunigas tiek metų nėra darbavęs šiame krašte, išskiriant brolių Pijų Gudeliūčių, kuris darbo metų skaičiumi stovi pirmoj vietoj po kun. J. Margio.

Kun. Juozas visą savo kunigišką gyvenimą pašventė darbui Argentinoje. Gimęs šiaurinėj Amerikoj 1923 m. rugsėjo 20 d. Wibaux, Montana, ten praleido savo vaikystės dienas, lankydamas pradinę ir aukštesnę mokyklą. Vėliau jis mokėsi Chi-

pačių metų spalio 12 d. jaunasis kunigas Juozas atvyko Argentinon ir čia per 25 metus uoliai bei sėkmingai darbuojasi marijonų vadovaujamoje parapijoje, tiek Avellanedoje, tiek Rosario mieste. Nuo 1967 m. iki šiol kun. J. Margis klebonauja Rosario šv. Kazimiero parapijoj.

Taigi, Rosario mieste, šv. Kazimiero parapijoj, kun. J. Margis neseniai net dviem progom paminėjo savo kunigiškojo gyvenimo 25 metų sukaktį. Birželio 5 d. šią sukaktį kun. Juozas minėjo vien Rosario dvasininki-

VELNIAS PAKEITĖ ADRESĄ

AGA.

Sugavo jie mane Maskvos muitinėje. Sugavo su griežčiausiai draudžiama kontrabanda. Ne, ne su narkotikais! Nors ištikrųjų, taip, su narkotikais, nes mano rankinukyje atrado rožančių; o Marksas juk savo tobulybės raštuose sakė religiją esant liaudies opiumi. Taigi matote — atsidiūriau padėtyje, kaip kadaise Ellis saloje prie N. Yorko. Ellis sala kadaise buvo vadinama Velnio sala. Dabar jos nebėra. Sala tebėra, tik velnias išvarytas. Amerikonams išvarius velnią iš salos jis emigravo į Maskvą ir ten eina didžiojo muitinės inkvizitoriaus pareigas.

Kratė jie mano nešulius, kratė kišenes ir rankinuką. Matyti jau iš matymo suprato mane esant liaudies opiumo šmugelinku. Kratė jauna mergina, nes nesutikau vyrui muitininkui leisri kišti rankas į mano privačias vietas. Mergina buvo drąsi, savimi pasitikinti sovietų muitininkė, turinti geras "kvalifikacijas" ir patyrimo kišenių kratyme. Tarp lūpų pieštukų ir pudrinių, tarp aspirino tablečių, atrado dėžutę su mažu miniatiūrinu rožantėliu.

—Čto eto? (kas tai?) — klausia manęs muitininkė, dviem pirštais paėmus menkučius karoliukus. Muitininkė su pasišlykštėjimu laikė jį savo pirštuose,

lyg bijodama susitepti, nors klausimas rodė ją nežinant ko bijo. Ne jau jis būtų deginęs vargšės pirštus? . . . Mano rožantėlis storuose sovietės pirštuose atrodė toks kuklus ir mažas, lyg atsiprašyti norėtų, kad būdamas atstovu baisiausio liaudies priešo, jis toks neimpozantiškas.

—I beg your pardon (prašau atleisti man) — sakau. — Nesuprantu. — Jeigu ir būčiau norėjusi suprasti, rožančiaus vardo rusiškai nežinojau.

Paliepė sėstis ir laukti. Mano rožančių padėjo toliau, atskirai nuo aspirino ir kosmetikos. Pati išėjo.

Sedėjome keturiose ir laukėm. Mano kolegos įtariami nežinojo dėlko laukia. Aš viena žinojau. Kaimynas iš Londono sako: — jis kadaise keikęs muitininkus, todėl gal būt nebūsim jam gailėtingi.

Kitas kaimynas vokiečių iš Rytų zonos ir dar vienas graikas. (Ko graikas atvyko į Maskvą, man nebeteko sužinoti).

Muitininkė grįžo vedina būriu vyrų. Vieni dėvėjo uniformas, kiti civiliai. Ak, jų visų veidai dėvėjo tą pačią uniformą. Apstojo didelį ir dulkiną stalą, ant kurio gulėjo numestas mano rožančius. Žiūrėjo išdidžiai ir su nuostaba pakaitomis į mane ir rožančių, lyg negalėdami apsi-

spręsti, ką su manim ir mano kontrabanda daryti.

—Pasakykit jai, kad "zaporožno" — sako vienas inkvizitorius kitam, kuris pasirodė esąs vertėju.

—Kodėl Jūs vežate šį religinį objektą į Sovietų Sąjungą? — klausia jis mane angliškai. Per vargą suprantu klausimą prisiekusio mutinės vertėjo. Kodėl vežuosi rožančių? Kodėl mano rankinukyje tarp aspirino ir kosmetikos atsirado atomo bomba?

Vertėjas laiko rankoj sąrašą, kuriame keturiomis kalbomis užrašyti visi draudžiamieji objektai. Neblogos išvaizdos parkeriu baksnojo sąrašė (matyt jam buvo lengviau baksnoti, negu kalbėti) tris draudžiamus objektus: narkotikus, religijos objektus ir pornografiją. Enkavedistiniu kantrumu vertėjas baksnojo ir kartojo "draudžiama"; turėsiąs konfiskuoti. Man ilgiau tylint vertėjas užklausė, ar suprantu? Ištikrųjų per ligą baksnojimą nebesupratau ka vežu: narkotikus, religiją ar pornografiją? Gal būt visus tris? Užėjo toks pašėliškas noras juoktis. Padėtį išgelbėjo anglas.

—Jūs atsilikote nuo vakarų kultūros, — sako jis vertėjui. Mūsų universitetuose naujieji fakultetai, kaip tik yra narkotikai ir pornografija.

Vertėjas susimaišo ir kol jis paašškina didžiam inkvizitoriumes galime šypsotis.

—Verdamtes Volskgericht! (prakeiktas liaudies teismas) — prašneka vokiečiai. Ši kartą aš vertėjauju angliui ir šypsomės visi trys. Vienintėlis graikas bairmingai susikaupęs.

Vertėjas grįžta ir vėl klausia kodėl vežu rožančių? Rusai pūkūs klasinėtojai.

—Vežuosi, — sakau, — kaip geros laimės amuletą. Keliavau visokiais lėktuvais ir tikrai niekas neatstikto. Norėčiau, kad neatimtumėt, nes jūsiškiu "Aeroflot" nepasitikiu. Kas žino, juk kokie arabai gali "sekvestruoti" lėktuvą Vilniaus nepasiekus. Jūs visi atiminėjate ką nors. Amerikoje ir Londone iškratė kišenes ir atėmė žirkutes ir peiliukus nągams kirpti. Dabar čia jūs prisikabinote prie rožančiaus. Dar negirdėjom, kad su rožančium kas būtų privertęs lėktuvo pilotą skristi į Lebanoną. Dėl to nebijokite! Su rožančiumi aš būsiu drąsi kelionėje. Tuo būdu būsim susitarę, ką?

Prisiekusiam muitinės vertėjui, atrodo, nebeužteko anglių kalbos žinojimo. Kaimynas anglas baisiai juokėsi. Vertėjas pasakė muitinės vyriausiajam, kad vežuosi rožančių apsisaugoti nuo arabų užpuolimo. Linksma buvo visiems, nors ne visi juokėmės dėl to paties humoro. Mano rožantėlį išrašė iš sidabrinų daiktų sąrašą. Muitinės velnias pasirodė netoks jau blogas.

"Dirva".

1973 M. ŽMOGUS

Nuo 1970 m. "Darbininko" redakcija Vasario 16 Dienos proga kiekvienais metais skelbia iškilias lietuvių, labiausiai sugebėjusių iškelti Lietuvos vardą, išreikšti lietuvių valią bei pastangas — Metų Žmogumi ar Metų Lietuviu.

1973 m. Metų Žmogumi "Darbininko" redakcija paskelbė pogrindinės "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos" Nežinomą Redaktorių. Laikraštis rašo: "Tautos istorijos lapuose šalia Nežinomo Knygnešio, Nežinomo Kareivio, Nežinomo Partizano įrašomas 1973 m. Metų Nežinomas Redaktorius.

Šalia to, toje pačioje šventėje buvo dar apdovanoti septyni praėjusiais metais nusipelnę asmenys.

• **Lietuviškas kaimas.** Netoli Detroito lietuviai perka didelį ūkį, kurį suskaldžius į sklypus, steigiamas lietuviškas kaimas. Lietuviai planuoja apie 40% žemės palikti bendram naudojimui, nes ten įeina ūkio sodyba, jos trobesiai, kalniukas su ažuolynu ir ežero pakrantė su pieva. Likusi žemė padalinama į 40 sklypų. Beveik visi sklypai jau išparduoti (kaina — 2.000 dol.). Tai būtų lietuvių poilsio vietovė, o rasis ir tokių, kurie ir visiškai ten persikraustytų gyventi.

LIETUVIAI
visame
Pasaulyje

• **Iš okup. Lietuvos atvyko į JAV,** matė R. Kalantos susideginimą, Simas Velonskis su žmona Irena Dilyte ir dviejų metų sūneliu. Atvyko jie per Izraelį, nes Velonskiui pavyko įrodyti savo žydišką kilmę Simas Velonskis sėdėjo su sūneliu miesto sode Kaune ir matė kaip žmonės ėmė mesti gėles o milicininkai pradėjo juos mušti lazdomis ir tai buvo jų klaida. Žmonės apėmė tokia neapykanta, jog bemačiant masė žmonių pasipylė gatvėmis, nelyginant organizuota armija, pasiryžusi gyventi ar mirti. Šeima apsigyveno Woodhavene ir jaučiasi patenkinti.

• **Jaunimo Peticija,** kuri buvo pravesta II Pas. Liet. Jaunimo Kongreso rengimo komiteto iniciatyva, yra įrišta į 41 knygą ir paruošta įteikimui.

• **Virš 300 universitetų,** kolegijų, viešųjų bibliotekų ir kitų mokslo įstaigų įvairiuose pasaulio kraštuose, yra užsakę Čikagoje leidžiamą anglų kalba lietuvių žurnalą "Lituanus", kuris patiekia daug medžiagos Lietuvos ir Pabaltijo kraštų klausimais. Žurnalas beveik išimtinai platinamas svetimšalių tarpe.

• **Čikagos Zarasiškių klubas** pagerbė dailininką Miką Šileikį, sukakus jam 80 metų amž.

• **Čikagos Southwest College** fakultetas įvedė lietuvių kalbos kursą, skirtą išmokti kalbėti lietuviškai.

• **Lietuvos miškininkų sąjunga** išveivijoje išleido A. Tenisono, gyv. Belgijoje, atsiminimus "Žemaitijos girių takais". Knyga apima 1906 - 1946 metus.

• **Lietuvių kooperatyvo "Paramos"** metiniame susirinkime Toronte, paašškėjo, kad kapitalas padidėjo iki dviejų milijonų dolerių su 35.000 dol. pelno praėjusiais metais. Pelno dalis paskirta lietuviškiems reikalams.

• **Lietuvos vardu** pavadintos gatvės Sao Paulo apylinkėse yra Carapicuiboje, kur prieš 40 metų įsikūrė pirmieji lietuviai ir vertėsi ūkininkavimu, Santo Andre miesto Tautų parke, kur gyvena beveik šimtas lietuvių šeimų ir pačiame S. Paule, kur yra dr. V. Kudirkos mokykla. Liet. Sąjungos Brazilijoje būstinė.

• **Brisbanės (Australija)** lietuviai vis dar skaudžiai pergyvena juos ištikusį potvynį, kurio metu nukentėjo jų nuosavybės.

Moteris ir GYVENIMAS

SĖJAU RŪTĄ...

Sėjau rūtą, sėjau mėtą,
sėjau lelijelę,
sėjau savo jaunas dienas,
kaip žalias rūtelės.

Tur būt negalima įsivaizduoti mūsų Lietuvos be rūtos, mūsų lietuvaičių — be rūtos darželio, be rūtos šakelės.

RŪTA — NEKALTYBĖS IR TAUTOS SIMBOLIS

Jau nuo senų laikų rūta buvo lietuvaitei nuolatinė palydovė. Ji žiemą ir vasarą žaliuoja, ji lydi mergaitę einančią į jaunymėlį, ji lydi nuotaką žengiančią prie altoriaus, ji lydi ją ir atsiskyrus su šiuo pasauliu. O kiek dainų sudėta apie rūtą — rūtų vainikėlis, rūtų darželis — tai jaunystės, nekaltybės ir kartu mergavimo simbolis. Ir mūsų poetas Maironis savo eilėraštyje nepataria mergaitei pintis į kasas nei žemčiūgo, nei rožytės, o tik žalią rūtelę. Anot poeto, tai skastybės, laimūžės ir vilties gėlė. Ir svetimšaliui nesunku surasti Lietuvą: tai dainų ir rūtų šalis, tai žemė, "kur rūtos žaliuoja" ir "mūsų sesutės dabina kasas". Taip ilgai rūta tapo ne tik jaunatvės simboliu, bet ir tautine gėle.

S. Daukantas savo pirmojoje Lietuvos istorijoje aprašo lietuvių būdą: jos nuo senovės dėvi margus raštuotus sijonus, jos sugeba savo vaikams papasakoti bočių ir prabočių žygius, jų geltonka-

sės merginos ypač pamėgusios rūtą.

Prūsų lietuvis L. Rėza 1825 m. išleido lietuviškų dainų rinkinį, kur rūta ir lietuvaitei yra neišskiriamos.

Buvo tikrai miela ir gražu kai Žolinės šventėje buvo šventinamos gėlės, o jų tarpe niekad netrūko ir mielos rūtelės. Bažnyčia prisipildydavo rūtos kvėpėjimu,

vainikėlis jau nebelydi nuotakos ir bažnyčia. Greičiausiai tai šio krašto įtaka. Argentinoje auga rūtos, tik jos savo išvaizda yra skirtingos ir neturi lietuviškos romantikos, tai darželio patvorio mišiniškas krūmas, laikomas daugiau dėl savo sveikatingumo ir jis neprilygsta gražiesiems žaliems ir smulkiems lietuviškos rūtos lapeliams.

Lietuviškas ūkininko namelis su rūtų darželiu. Tokiuose namuose mes užaugom ir čia prabėgo mūsų jaunystės dienos.

net kvapą užimdavo. Ne tik Žolinėje, bet ir šiaip sekmadienų, mergaitės ir moterys eidamos į bažnyčią įsidėdavo rūtos šakelę į maldaknygę.

Gaila, kad nedaugelis Argentinos lietuvaičių žino apie rūtą ir jos simbolinę reikšmę. Ir rūtų

RŪTOS ISTORIJA

Rūta auga veik visame pasaulyje. Nuo senų laikų ji žinoma kaip vaistažolė. II a. gydytojai naudojo rūtą kaip priešnuodį. Salerno sveikatos kodeksas (13 amž.) pataria taip pat rūtas naudoti kaip priešnuodį, be to jos

tinkančios regėjimui sustiprinti. Ilgą laiką rūta turėjo galią prieš "visokius kerus, piktas akis, raganavimus ir velnio išmones" (L. Encikl.). IX amž. rūta buvo šventinama bažnyčiose, o XV amž. ji jau vadinama Marijos gėle ir daugelyje kraštų tapo nekaltybės simboliu.

Į Lietuvą atėjo rūta drauge su krikščionybe ir greičiausiai per pranciškonų vienuolynų daržus. Rašytiniuose šaltiniuose rūtos vardas pirmą kartą minimas 1563 m. — ji augusi Rokiškio klebonijos darže. Pranciškonai galėjo pirmieji pradėti rūtą šventinti ir dalinti žmonėms kaip apsaugos priemonę prieš užkerėjimus ir ligas (reikia atsiminti kad anais laikais visokie kerai ir burtai turėjo didelės įtakos). Vėliau Žemaitijoje rūtą platino Jėzuitai, kad žmonės šauktųsi Marijos Mergelės užtarymo prieš kerus ir ligas. Gal būti nuo tada ir prasidėjo gėlių šventinimas bažnyčioje Dangun Zengimo šventėje t.y. Žolinėje. Jėzuitai daugiausia išplatino rūtas Lietuvoje.

Taigi, senovėje rūta turėjo dvejopą prasmę: apsaugos ir nekaltybės. Rūta daugiausia buvo paplitusi Vokietijoje, Lenkijoje ir Lietuvoje. Bet niekur ji taip neprigijo, kaip Lietuvoje, tiesiog jaugo į mūsų tautinius papročius. Net išėivės mergaitės, paikdamos savo giminės darželį, pasiimdavo ją vietoj žemių saujos. Kadangi rūta buvo mūsų krašte pati mylimiausia ir garbingiausia gėlė, valstybei kūriantis, ji tapo Lietuvos valstybės simboliu.

Argentinos lietuvių jau dauguma turi savo namus, prie jų gėlių darželių. Lietuvių darželiuose visuomet rasi rūtelę, gražioje ir garbingoje vietoje. Sėkelių, dažnu atveju, gaunama tiesiog iš Lietuvos laiške.

IŠ MŪSŲ PASAULIO

• **Magdalena Galdikienė**, kuri suorganizavo Pasaulio Liet. Katalikių Moterų organizacijų sąjungą, Lietuvos Katalikių Moterų draugijos kūrėja ir vadovė, pedagogė, visuomenininkė, šiuo metu gyvena pas seselės Putnamę, kur turi gerą kultūrinę aplinkumą. Ji ir dabar nenustoja veikti.

• **Lietuvių Moterų klubas** Bogotoje, (Kolumbija), surengė lietuvių kolonijos 25 metų įsikūrimo sukakties minėjimą. Minėjimas baigtas vaišėmis lietuvių restorane, kur dalyvavo be kitų žymių kolumbiečių, taip pat Bogotos gubernatorių su žmona. Dabartinis gubernatorius kolonijos įsikūrimo pradžioje buvo žymus lietuvių rėmėjas. Iš lietuvių pusės buvo pagerbti kolonijos organizatoriai — kun. N. Saldukas ir buv. konsulas S. Sirutis.

• **Belgijos nederlandų kultūros ministerija** įsigijo Z. Tenisonaitės - Hellemans "XX amžiaus nederlandų poezijos rinktinės" 100 egzempliorių (Lietuvių kalboje). Knyga išleista Londone. Poetė parašė ir savo eilėraščių "Pavasaris ir aš" bei išvertė lietuvių poezijos į flamų kalbą "Akmenėlis turi šaltą širdį".

• **Pirmosios pamokos** moterims rašyti rašomąja mašinėle buvo suorganizuotos 1881 m. Tai iššaukė griežtą kritiką iš moterų organizacijų, nes buvo skaitoma, kad rašyti rašomąja mašinėle yra grynai vyriškas darbas.

• **Mokslininkai smarkiai dirba** prie vadinamų "namų ruošos robotų", kurie atliks visą namų ruošos darbą ir paliuosuos šeiminkes nuo tos didžios problemos.

• **Šalta arbata yra blogai**, bet dar blogiau yra šaltas žvilgsnis. Japonų patarlė.

KUDIRKOS MOTINA GAVO JAV PASĄ

JAV laikraščiai plačiai aprašo savo korespondentų Maskvoje pranešimus, kad Simo Kudirkos motina Marija Šulskienė jau rodė savo tapatybę ir gavo JAV pasą Maskvos konsulate.

Laikraščiai rašo, kad pakvietus M. Šulskienę į konsulatą atsiimti pasą, sovietų pareigūnai jai trugdė ir neleido vykti į Maskvą. Tuomet Amerikos ambasados pareigūnai pareiškė, kad jei jai nebus leista atvykti į Maskvą, vienas konsulato pareigūnas vyks į Griškabūdį kur gyvena M. Šulskienė, ir ten jai reiks pasą.

Kudirkos motinai Maskvoje padėjo Kovalevas. Jam norint jėti į JAV konsulatą, uniformuotas policininkas neleido to padaryti. Tuomet jis paskambino telefonu ir susitarė su konsulato valdininku susitikti gatvės kairiajame Kovalėvui einant į susitikimo vietą, jis buvo policijos areštuotas. Greičiau telefonu pasikalbėjimai yra klausomi konsulato pareigūnais, notades Kovalevo sutarė vietoj paskambino sovietų valdžios įstaigai ir pareikalavo kad Kovalevui būtų deistojitil konsulatai. Tada jai buvo leisti jėti į konsulatą ir suvarkyti kai kuriuos dokumentus. Tačiau balandžio mėn. Šulskienė

nebuvo leista pasiekti Maskvos.

Toliau laikraščiai rašo, kad gegužės 17 d. jai po ilgų trugdymų leista atvykti į Maskvą ir ji jau turi JAV pasą kaip to krašto pilietę.

M. Šulskienei esant konsulate buvo leista paskambinti telefonu vienai pažįstamai Š. Amerikai, kuriai ji skundėsi, kad slaptoji policija ją persekioja ir ji bijanti grįžti į Griškabūdį ir laukti, kol sovietai duos išvykimo vizą į Š. Ameriką.

Paskutinėmis žiniomis Šulskienė išvyko į Griškabūdį. JAV konsulatas jai pažadėjo padėti ir globoti josios reikalus nuo širdžiai rūpinasi lietuviškos įstaigos ir kai kurios amerikiečių organizacijos. Ji yra 67 metų amž. Iš Š. Amerikos išvežta kai turėjo žmonius. Josios Amerikos pilietybė padės. Ši Kudirkos vadavimo akcija.

JIS KLAUSE O AŠ ATSAKIAU

Kalbėjome su mūdu rimtas reikalais, lyg išspesdami gyvenimą. Iki šiol skandžiai lėjosi mūsų pokalbiai. Staiga apsiniau kė jo veidas, matėsi kad jis nesuprato ir paklausė mane: "Kodėl tu svajoji apie laisvą Lietuvą, kodėl didžiojišies savo lietuviškumą?"

Jo žodžiai žaibavo mano mintyse. Nelengvai išvelgiau gilius savo jausmus ir sudariau šį atsakymą.

"Lietuva! Nemačiau aš jos mėlynos padangės. Ji toli nuo čia — už jūrų marių, prie Baltijos krantų. Nevaikščiojau aš jos gražiaisiais lygiais laukais, nemačiau jos tykiaji tekančių upių. Ne teko man braidyti upeliuose, žaisti jų pakrančių smėlyje, skinti pievose pavasario purienų. Negirdėjau nė jos paukščių giesmininkų balsų — gegutės kukavimo, vieversėlio čirenimo ir septynbalsės lakštingalos."

"Lietuva! Pazinau aš jos veidą iš tėvelių ir mokytojų žodžių, iš knygų, raštų. Sužavėjo mane graži lietuviška daina, tautiniai šokiai ir lino drobės raštas. Žaviuosi jos pasakomis apie mižinius, užburtas piliis, eglė žalių karaliene, apie vikruosius aitvarus ir šelms raganas."

Lietuva yra didelė ir prasminga pasaka. Didžiojuos aš jos amžių istorijos lapais, didinga praetimi — Mindaugo Gedimino ir Vytauto laikų Lietuva. Ji buvo plačiai žinoma. Jos ribos siekė nuo Baltijos iki Juodosios jūros. Daug išugdė didvyrių, daug dėl jos buvo kovota. Amžių eigoje apsiniau kė jos dangus. Svetimų buvo ji min-

doma. Užgniaužtas buvo jos gyvybės ženklas — raštas. Niekino gražiąją jos kalbą. Išdraskytas buvo jos lizdelis. Dauguma pabėgo į tolimesnius kraštus, siekdami laisvės. Tenai ugdė jie sūnus ir dukras. Savo vaikams įkvėpė jie brangiausias tautos sielą. Neuzmiršo jie iškilmingos savo praeties. Ir šiandieną galingi jų balsai skamba užsieniuose. Vieningai stengiasi dirbti jos išlaisvinimui. Užaugo jau ir tie vaikai. Aš viena iš tų. Kartu su jais šaukiame Lietuvai. Ir mūsų garšai, lyg aidas begalinis, ramina širdyje nekantrumus, gaivina lietuviškos dvasios svetimuose kraštuose. Jei paneigčiau savo praetį, savo tautiečių pastangas, paneikčiau ir save, prarastčiau jos kultūrinius lobius."

Silvija Šarkutė.
(Iš "Tev. Žib.")

ISLAISVINTAS

"The Yorkshire Post" aprašo kaip kaliniams vaduoti organizacijos "Amnesty International" Leeds skyrius (D. Britanija) išvadavo iš psichiatrinės ligoninės lietuvi Vaclovą Seyruką. Jis buvo suimtas Vilniuje už "anti-marksinę propagandą" ir už darytas į nervų ligoninę. Iki suimimo V. Seyrukas (33 m.) buvo sociologijos lektorius Lietuvos Mokslų Akademijoje.

Organizacijos skyriaus pirmininkas D. Loney sako, kad jie kreipėsi į valdžios įstaigas Lietuvoje ir Maskvoje, o taip pat į sovietų ambasadorių Londone. Dedamos pastangos, kad išlaisvintas Seyrukas galėtų gauti darbą Leeds universitete.

ISGRIOVĖ PAMINKLĄ

"Draugas" rašo, kad "Kronikos" Nr. 5 yra žinutė: "Nugriovė paminklą kapinėse". Ten rašoma, kad Palangos gyventojai Astrauskai buvo ištremiti į Sibirą, kur jie iškalėjo 11 metų. Grįžę iš tremties 1971 m. Palangos kapinėse jie pastatė savo tėvams paminklą, kuriame buvo įskalti sulaužyti kryžiai ir lietuvaitei, sudėjusi rankas, maldai: "Gelbėk mus Viešpatie". Meniškas paminklas patiko visiems kapinių lankytojams, tik ne okupantams. Jų patvarkymu paminklas buvo traktorium nuverstas o medžiaga atiduota metalo laužui.

LAIMINGAS VAIKAS

Mažas sūnus vakare plaukasi kojas. — Mama, — klausia jis, — ar tu patenkinta, kad aš ne arklys? — Taip, — atsako nustebusi motina. — Ir aš patenkintas. Jeigu būčiau arklys, man tektų platui keturias kojas.

SEKMADIENIO R I M Ć I A I

+++++

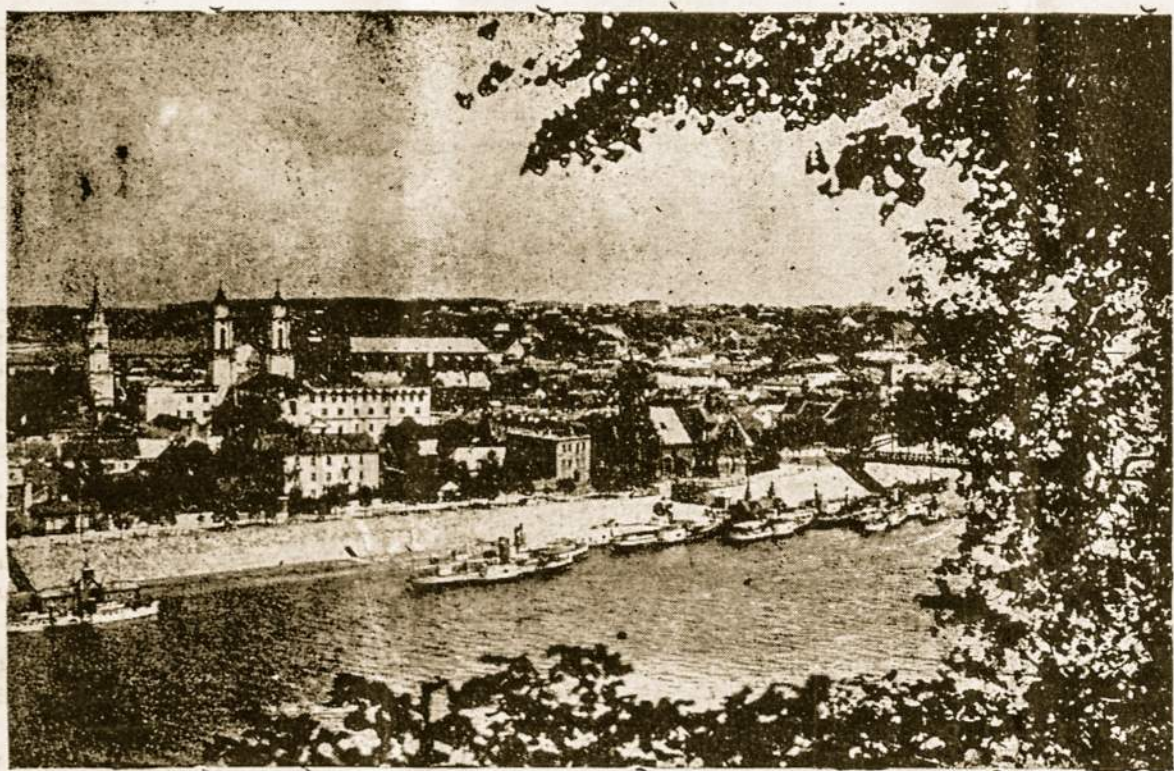
DIEVO TARNO ARKIV. JURGIO MATULAIČIO ATMINČIAI

(tąsa iš pr. Nr.)

BEATIFIKACIJOS KELIU

Kad Lietuvoje arkiv. Jurgio Matulaičio beatifikacijos bylos reikalas yra aktualus ir visų tikinčiųjų dėmesio centre, rodo faktas, kad 1971 m. balandžio 13 d., suėjus 100 metų nuo jo gimimo, į Marijampolės bažnyčią, pasimelsti prie jo kapo susirinko apie 100 kunigų ir didelis skaičius tikinčiųjų, kurie netilpo erdvoje Marijampolės bažnyčioje. Lietuvoje tikintieji laukia ir nekantrauja, kad beatifikacijos byla eina pamažu, kad negali sulaukti tos dienos, kada arkiv. Jurgis bus paskelbtas palaimintu.

Paprastai palaimintaisiais ir šventaisiais paskelbimas ilgai užtrunka — kartais kelias dešimtis, ar net kelis šimtus metų. Bažnyčia pirmą kartą paskelbia kurį asmenį palaimintuoju ar šventuoju, ilgai tiria jo gyvenimą, darbus, jo raštus. Tam yra nustatyta tam tikra procedūra, vadinamas procesas. Pirmasis jų — tyrimo procesas, nustato, ar tikrai kandidatas į šventuosius yra žmonių tokiu laikomas, ar jo raštuose, gyvenime nėra nieko, kas būtų kliūtis asmenį paskelbti palaimintuoju ar šventuoju. Antrasis laipsnis, vadinamasis apaštalinis procesas tyrinėja, ar kandidatas į šventuosius (jau vadinamas Dievo Tarnu), gyvenime buvo pasiekęs aukšto laipsnio, vad. heroišku dorybių.

Kauno miestas, kur arkiv. J. Matulaitis praleido paskutinius savo gyvenimo dienas.

RELIGINĖS ŽINIOS

- Šv. Elenos šventovė, Landerdale Lakes, Floridoje, JAV. gaisro buvo visiškai sunaikinta. Miesto gaisrininkų viršininkas manas, kad gaisro kaltininkai yra šėtono garbintojai. Jau daugelyje vietų šėtono garbintojų grupės yra naktimis įsilaužusios į katalikų šventoves ir jose laikę „juodąsias mišias“, kurių metu niekinamas Švenčiausias.

- Sovietuose kalėjęs John Noble yra parašęs knygą „Aš radau Dievą Sovietų Rusijoje“ (I Found God in Soviet Russia).

- Dramblio Kaulo Kranto respublikoje, Afrikoje, 37 moterų vienuolių kongregacijos dirba ligonių slaugymo, švietimo, social, aprūpinimo ir kitose srityse. Šiuo metu dirba 470 seselių.

- „AICA“ Nr. 906 (2 gegužės 1974 m.) įdėjo ilgoką straipsnį apie religijos persekiojimą Lietuvoje.

Straiptnyje nurodoma, kad šiuo metu vyksta masyvinės kratos ir areštai ieškant „Lietuvos Kat. Bažnyčios Kronikos“ leidėjų. „Kronika“ išeinanti slapta jau porą metų, duoda tikras žinias apie padėtį Lietuvoje. Aplink šį laikraštį yra susispietę katalikų ir nacionalistų grupės. Lietuvoje slapta leidžiamos religinio turinio knygos, maldaknygės ir tt. Taip pat dideliu mastu vyksta kolektyviniai protestai, kuriuos aprašo šis laikraštis ir areštuotų žmonių bylos. „Kronika“ apgailestauja, kad kratos metu neteko savo vienos slaptos spaustuvės netoli Vilniaus. Laikraštis pažymi, kad Lietuvoje didžiąją daugumą sudaro katalikai.

- Paskelbus Šventuosius metus, Vengrijos komunistinė vyriausybė uždraudė daryti viešas

procesijas vykstant į krašto šventąsias vietas, bet leidžiama tikintiesiems vykti į tas vietas kaip turistams pavieniui.

- Pirmas lietuvis kunigas Amerikoje yra kunigaikštis Dimistras Augustinas Galicinas. Buvo gimęs 1770 m. Amerikoje kunigo mokslus baigė 1795 m., mirė 1840 m. Pagarsėjo kaip Alleghe ny kalnų apaštalas. Buvo kilęs iš Lietuvos kunigaikščio Gedimino sūnaus Narimanto šakos ir į Ameriką pirmas atvežė herbą su Lietuvos Vyčiu.

- Vak. Vokietijos katalikų vyskupai, susirinkę Fuldoje, kreipėsi į popiežių, Jungtines Tautas, Vak. Vokietijos vyriausybę ir kitų kraštų vyskupus, smerkdami neteisėtingumą, terorą ir religijos persekiojimą bolševikų užimtuose kraštuose.

Dievo Tarno arkiv. Jurgio beatifikacijos bylos pirmasis procesas tęsėsi 14 metų (1953-1967). Antrasis, arba apaštalinis procesas, kuris vyksta jau šv. Sosto priežiūroje buvo pradėtas 1968 m. Jis irgi yra eigoje: jau apklausiūti liudininkai Romos, Chicago ir Varšuvos vyskupijų tribunoluose. Liudininkų parodymai ir visi teismo aktai jau perduoti Šventųjų Skelbimo Kongregacijai, kuri darys sekančius žygius, pagal teisės normas.

BYLOS PROCEDŪRA ILGA

Tie lietuviai, kuriems rūpi, kad Lietuva susilauktų savo šventojo, mūsų laikų liaudies sūnaus (šv. Kazimieras gi buvo karalaitis), nerimauja kodėl beatifikacijos byla eina pamažu, spėlioja ar kas jai nedaro kliūčių ir pan. Atsakant į šiuos klausimus, reikia pabrėžti, kad byla eina normaliu keliu, be sutrikimų, tačiau pati bylos procedūra, kaip minėta, nėra jau tokia paprasta. Priminsime tik vieną kitą pavyzdį.

Chicago ir Varšuvos bylų aktai buvo surašyti anglų ir lenkų kalbomis. Kadangi Šventųjų Skelbimo Kongregacijos kardinolai ir kiti nariai, kurie turi susipažinti su visa byla ir jos aktais, ne visi šias kalbas moka, tai aktai, kelių šimtų puslapių, reikia išversti į lotynų ar italų kalbas. Tokiam darbui reikia specialistų vertėjų. O tas jau užima nemažai laiko, reikia stambių išlaidų.

(tąsa sek. Nr.)

Kun. J. Vaišnora, MIC.

STEF. RŪKIENĖ.

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

(tąsa iš pr. Nr.)

SIBIRO ŽIEMOS VARTUOSE

Savaite padirbėjus prie bulvių kasimo, nusiuntė grupę darbininkų į tolimąjį kulistaną, surinkti ir sukrauti jau nupiautus avių ir miežių kūgius. Nesinorėjo palikti bulviakasio, nes čia buvome sočios ir darbas lengvesnis. Bet reikia eiti, kur siunčia. Čia stovykla, tik neaptverta spygliuotomis vielomis.

Koja už kojos vilkdamas, pasileidome į nurodytą kulistaną. Ėjome purvinais laukais būreliu, apdriskusios ir perkarusios. Į tolimiausius ir sunkiausius darbus varinėja mergaitės ir vienišas moteris. Visos galvojame, kaip šią dieną praleisti, ką pavalgyti, po ko kiu krūmu prisiglausti ir po galva pasidėjus kumštį pernaktoti.

Eidamos šnekėjome apie eilinius šios dienos reikalus ir rūpesčius, kur nudžiauti turnepsą ar ropę, o gal savo laimei atrasime žirnių kūgį. Atviriau su vietiniais išsikalbėti negalima, nes baisu išdavimo.

Sibire žiema labai staigiai atjoja. Prasideda liūtys, jas pakeičia lijundros, vis daugiau lietus maišosi su sniegu ir užšąla. Dar prideda sniego o jo jau nepalaidžia iki pavasario.

Turėjome vieną arklį ir išgverusius ratus. Krovėme pėdus ratuosna, nesvarbu sausi ar šlapi.

Pirmą dieną su šakėmis mėčiau pėdus vėžiman, o vienas vyras juos taisė ir tingiai mynė vėžimą. Čia moterys visada dirba sunkesnius darbus, kaip vyrai. Tas paprotys atkeliavęs iš kaimyninių šalių. Mongolų padermės vyrai visą laiką kariavo, laisvalaikiais rangėsi ant šiltų ir minkštų kailių, rūkė ilgakotes pypkes, ilsėjosi ir tinginiavo, o moterys rūpinosi namų apyvoka, maistu ir visada labai sunkiai dirbo.

Vėliau mane nusiuntė nešioti javų pėdus neštuvais. Neštuvai sunkūs iš medžio padaryti, primityvūs. Susiporavome po dvi. Prikrauname šlapių pėdų neštuvus ir su jais maknojame po pabiurusią žemę. Našta spaudžia žemyn, klimpstame į dirvą ir vos pajėgiame ištraukti iš purvo kojas.

Vieną dieną atsikėlę radome priversta sniego. Buro gerokai pašalę. Mes susirūpinom, kad bus labai sunku traukti iš po sniego šlapius pėdus ir juos nešioti. Ta diena buvo labai sunki. Jei būtumėm sotūs, šiltai apsirengę ir ne vergai, tai gal ir įdomu būtų pasidairyti taigų plotuose. Juk čia viskas kitaip, negu tėvynėje.

Po pietų jau pradėjo kulti. Paleido mašiną, kuri kaukdama ir drebėdama pradėjo per savo narsus spaudyti šlapius šiaudus. Grūdai labai drėgni ir supilti krūvosna degs. Tai viskas nesvarbu. Reikia, kad isakymas būtų įvykdytas — tuojau turi būti iškulta ir grūdai pristatyti valstybės sandėliuosna.

Traukėme iš po sniego šlapius pėdus iki vėlaus vakaro. Tik jau gerai sutemus leido grįžti prie laužo vakarienai. Vos galėjau paeiti ir šiaip taip pasiečiau laužą. Buvau labai alkana, pavargusi ir sušlapusi. Skaudėjo visus raumenis ir labai gėlė kelių sąnarius. Nuo drėgmės paastrėjo reumatinis uždegimas. Gydyto jokia, mūsų gyvybė niekam nerūpi. Atrodė, kad kova už gyvybę jau baigiasi.

Pasislėpiau didelį šiaudų krūvoje ir graudžiai pravirkau. Dar niekada savo gyvenime taip gailiai nebuvau verkusi. Toks bausis vargas, badas, toks žmogaus paniekinimas ir išnaudojimas, kad nėra žodžių jam apskauti. Pasijutau labai peršalus, kojos buvo peršlapusios ir karninės vyžos vos ant jų laikėsi.

Sugrįžau į kulistaną ir atsiguiliau. Niekas man nepasiūlė sriubos ir aš nėjau ieškoti virėjos. Buvau perkarusi, kaip alkanas bastūnas šunelis, bet valgyti nesinorėjo. Kančia žmoguje viską nustelbia, o rytą ir vėl pasigirdo keiksmams lydymas kėlimas.

Vėl visą dieną tampau neštuvus, mano vyžos su-

sinešiojo, tuojau liksiu visai basa, o naujų čia niekur negausi. Rengiuosi lemiamam sprendimui.

VEŽOS

Sovietinė spauda išsijuosusi šūkauja, kad Sovietų Sąjungoje pramonė šimteriopai pralenkė caristinius laikus ir neužmiršta pasijuokti iš vyžų, kurios buvo nešiojamos caro laikais. Bet komunistinis „rojus“ praktikoje rusų tautos nuo vyžos neišgelbėjo. Su sovietine santvarka dar ir dabar drąsiai ir išdidžiai žygiuoja atsilapojusi vyža, kuri ypatingai gerai jaučiasi Sibire.

Mūsų kaime yra vyžų pramonės „kombinatas“, kuriame dirba tik vienas darbininkas seniokas Sirokovas. Jo uždavinys — aprūpinti visus kaimo gyventojus vyžomis, o kolchozas už tą darbą jam moka darbdieniais. Pavasarį jis prisilupa karklo karnų ir ištusius metus pina vyžas — žiemą ir vasarą. Pora karninių vyžų kainuoja pusė darbdienio, o tokių vyžų reikia daug per metus, nes karninės labai nestiprios.

Išmokau ir aš tas vyžes naudoti ir jau spėjau kelias sunešioti. Ir šitos jau suplyšo tolimame kulistane. Buvo rugsėjo 20 d. — pradžia Sibiro žiemos. Baigus kūrė darbininkus išsiuntė į kitus kulistanus, o mums kelis paliko vietoje. Buvome pavargę ir alkani, nes mums sriubos jau niekas nevirė. Turėjome tentintis tik sausos duonos grauželiu. Mano vyžuotos kojos sniege šalo ir pradėjau visai nejauti pirštų, nutariau, kad kalėjime nebus blogiau. Tada nusiaviau vyžas, išsivėriau iš jų virvutes, nes čia ir virvagali sunku gauti ir nusivėdžiau vieną vyžą į vieną pusę, kitą kiek galima toliau. Visiems girdint pasakiau, kad tetų velniai nešioja tas vyžas, o aš jų daugiau nenešiosiu.

Prisiroviau žolės, nusipyniau iš jos du pailgus blynus padų vietoje ir virvutėmis pririšau prie kojų. Kad būtų šilčiau autus apšukau žole ir niekam nieko nesakiusi išėjau kaiman. Galėjau pasiprašyti, kad paleistų, bet tikrai žinojau, kad neleis ir dar pasišaipys. Kas bus rytoj man dabar visai nesvarbu.

(bus daugiau)

IŠ BERISSO LIETUVIŲ PADANGĖS

PADĖKA

Praėjus Motinos Dienos minėjimui (26.VI.74) nuoširdžiai dėkojame: pirmoje eilėje kun. J. Petraičiui už atlaikytas pamaldas, Pijui Gudelevičiui už paskaitą, senam mūsų veikėjui Pranui Stroliai už veiklą ir kartu kitiems seniems jo bendradarbiams, "Pumpurėlių" ansamblui ir jo mokytojams už meninę programą, pianistui L. Gabriūnui, akordeonistui A. Šauliui, programos vadovui V. Bukauskaičiai de Persico ir visiems šventės darbuotojams — nuoširdžiai dėkojame.

Mindaugo Draugijos Valdyba.

ŠVENTĖ

"Mindaugo" Draugija ruošia folklorinę šventę. Įvyks liepos 8 d. 21 val. Visi tautiečiai maloniai kviečiami dalyvauti. Bilietus reikia įsigyti iš anksto.

Rengėjai.

TĖVO DIENOS PAMINĖJIMAS

Birželio 23 d. Berisso lietuvių kolonija paminėjo Tėvo Dieną. 17.30 val. Maria Auxiliadora bažnyčioje buvo atnašautos sudėtinės šv. mišios už gyvus ir mirusius tėvus. Šv. mišias atnašavo ir pamokslą pasakė kun. J. Petraitis, MIC. Po mišių buvo sukalbėtas Responsas už mirusius tėvus ir sugiedotas "Viešpaties Angelas".

Po pamaldų "Mindaugo" Draugijos salėje, Tėvo Dienos proga, buvo suruošta puiki vakarienė. Joana Stočkūnienė su savo grupe talkininkių bei talkininkų paruošė vakarienę ir patarnavo prie stalų.

Vakarienei slenkant į pabaigą, ėmė skambėti lietuviškos dainos, kurioms nemaža dalimi vadovavo kolonijos solistas Albertas Griška. Tėvų garbei skirtas vakaras praėjo tikrai malonioje ir šeimyniškoje nuotaikoje. J.N.P.

ROSARIO

VARDUVININKŲ PAGERBIMAS

Rosario Lietuvių Bendruomenės valdyta praneša visų žiniai: šių metų liepos 7 d. ruošiamas

ANTANŲ, PETRŲ, POVILŲ, JONŲ ir ONŲ pagerbimas, sekančia tvarka:

10 val.: šv. Mišios šv. Kazimiero liet. bažnyčioje kaip paprastai sekmadieniais;

12 val.: varduvininkų pagerbimas su programa ir kalbomis parapijos lietuvių salionėlyje;

12.30 val.: Asado pietūs, "Rep. de Lituania" mokyklos patalpose (Av. Rosario 1552).

Visi lietuviai nuoširdžiai kviečiami gausiai dalyvauti šiame parengime, įsigyjant bilietus iš anksto pas Valdybos narius.

J. Papečkys - pirm.

T. V. Seniūnas - sekr.

KORDOBA

SLA 6 skyriaus patalpose, Kordoboje, pirm. Vinco Saduko ir Kristinos Pinkevičiūtės pastangomis bei padedant D. Januliui ir Mon. Kalainytei, nuo gegužės mėn. pradžios pradėjo veikti lietuviška šeštadieniškieji mokykla.

Pamokos vyksta šeštadieniais. Mokytoja — seselė M. Dilekta, kuzimierietė.

Sveikiname ir linkime daug sekmes.

PAS MUS

PAMALDŲ TVARKA LIETUVIŲ PARAPIJOJ IR IR KOLONIJOSE

1. Liet. Parapijoj „Avellanedo“, Mendoza 2280, — lietuviams skirtos šv. mišios sekmadieniais ir šventėse būna 10 valandą.

Sekmadieniais ir šventėse mišios ispaniškai lietuvių parapijoj būna laikomos 8.30, 11.30 ir 19 val. Šeštadienio vakare šv. mišios irgi laikomos 19 val. Šios mišios galioja kaip ir sekmadienį.

2. Villa Lugano — Santo Cristo bažnyčioje — Av. Cruz 6820, — lietuviams šv. mišios būna laikomos kiekvieno mėnesio pirmąjį sekmadienį 17.30 val.

3. Berisso — Maria Auxiliadora bažnyčioje — Callao 4450, — lietuviams šv. mišios būna laikomos kiekvieno mėnesio antrąjį ir ketvirtąjį sekmadienį 17.30 val.

4. Temperley — Ntra. Sra. del Huerto koplyčioje — calle 9 de Julio 82, — lietuviams pamaldos būna kiekvieno mėnesio trečiąjį sekmadienį. 17.30 val. Lapkričio mėnesio trečiąjį sekmadienį šios kolonijos lietuviams mišių nebūna, nes visi yra kviečiami dalyvauti lietuvių parapijos metinėje šventėje Avellanedoje.

Visus tautiečius maloniai prašome pasinaudoti lietuvių kunigų dvasiniu patarnavimu tiek parapijoj, tiek ir minėtose kolonijose.

Avellanedos Marijonai.

DOVANA MUZIEJUI

Katalina ir Viktoras Galveliai padovanojo Lietuvių Tautiniam Muziejui iš Lietuvos atvežtus karštuvėlius vilnoms karšti. Už retą ir įdomų eksponatą, nuoširdžiai dėkojame.

Muziejaus Vadovybė.

• Atitaisome: "Laiko" Nr. 551, p. Dorelių padėkoje įsivėlė klaida: parašyta Eug. Kalainienė, turi būti Eug. Kalėdienė iš S. Fe. "Laiko" 557 Nr. vietoje p. Dulksniai iš Berisso turi būti: p. Dulksės iš Berisso. Atsiprašome.

"WYNNER" S.R.L.

FABRICA DE REGULADORES DE VOLTAJE PARA AUTOMOTORES Y MINI CARGADOR DE BATERIA

A. Sapas y A. Siegerist CATAMARCA 769 V. ALSINA

Mielas skaitytojau, ar jau užsimokėjai LAIKO prenumeratą?

MŪSŲ MIRUSIEJI

† Stasys Jackevičius, besiruošdamas su svečiais valgyti vakariene, nuo širdies priepuolio staiga mirė savo namuose 22.VI.1974., Llavallol. Velionis buvo kilęs iš Linkmėnų par. Malėtų valsė. Buvo gimęs 1904 m. spalio 10 d. Šeimos židinį sukūrė 1933 m. su Aloyza Bitautaitė. Į Argentina atvyko 1948 m. Buvo pensininkas, paskutiniu laiku darbavosi automobilių pardavimo įstaigoje, Moron mieste. Didžiam nuliūdime liko žmona Aloyza Jackevičienė, sūnus Tadas su žmona Zuzana ir trys anūkės: Patricia, Alejandra ir Andrea. Velionis Lietuvoje buvo aukštasis valdininkas. Birželio 24 d. buvo palaidotas Calzada kapinėse.

† Ona Dzėkonaitė Kaškonienė, 75 metų amž. mirė 27.VI.1974. Buvo kilusi nuo Alytaus. Liko liūdintis vyras Antanas Kaškonis, duktė Elvyra su šeima, duktė Aldona Lietuvoje bei kiti giminės. Velionė su savo šeima buvo išvykusi į Lietuvą, ten išgyveno 10 metų ir gavo leidimą vėl sugrįžti į Argentiną.

† Teodoras Kamendanskis, apie aštuoniasdešimt metų amž., mirė š. m. birželio 19 d. Berisso mieste. Liko sūnus Viktoras ir Augustina Kamendanskiai, anūka Viktoras ir Liliana ir kiti giminės. Palaidotas La Platos kapinėse.

† Ernestas Račkauskas, 34 metų amž. mirė šių metų birželio 25 d. nuo kraujo išsiliejimo galvoje. Buvo gimęs Argentinoje. Liko liūdinti motina Aleksandra Račkauskienė, pusbrolis Mykolas Stročkis ir kiti giminės. Palaidotas Sarandi kapuose.

† Ką tik gautomis žiniomis, birželio 17 d. mirė kun. Antanas Baltraitis, kurį laiką dirbęs Avelanedos lietuvių parapijoj. Plačiau sek. Nr.

† Dr. Ona Emilija Bliūdžiūtė, mirė sausio mėn. Kaune. Buvo žymi Lietuvos moterų ligų specialistė. Gimusi 1892 m. Bludžiskiuose, Marijampolės ap. Maskvoje baigė medicinos mokslus 1917 m. Dirbo kaip asistentė Medicinos fak. ginekologijos skyriuje. Taip pat dirbo Raudonojo Kryžiaus ligoninėje. Būdamas aukštą kvalifikaciją specialistė paruošė daug gydytojų - ginekologų ir akušerių. Bendradarbiavo "Medicinos" žurnale.

† Zuzana Kreivėnienė, mokytoja, Cicero liet. kolonijos narė, Kreivėnų butą užpuolus plėšikams, buvo labai smarkiai sužalota ir už kelių dienų mirė. Palaidota šv. Kazimiero lietuvių kapinėse Čikagoje.

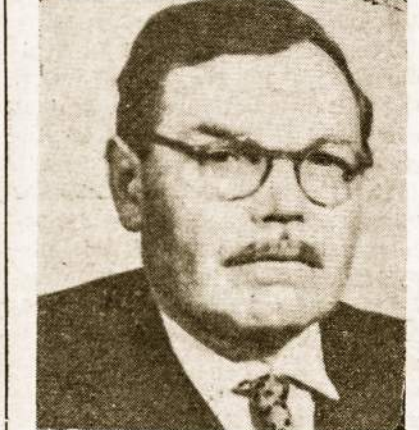
UŽ MIRUSIUS

• Šv. Mišios už a.a. Sofiją Pūkaitę Navikiene, jos dviejų metų mirties sukaktyje, bus atnašautos Aušros Vartų liet. parap. bažnyčioje šių metų liepos 19 d. 18 val.

Artimuosius kviečia — vyras Leonas Navikas, duktė Bruna, žentas Argelio, anūkas Eduardas.

† Pranas Jankauskas, žemaitis, eidamas 84 metus, mirė 27.VI.1974. p. Kaičių globojamas ir slaugomas. Velionis ilgą laiką dirbo geležies apdirbimo fabrike ir taip pat elektros įrengimuose. Buvo nuoširdus katalikas, patrijotas, gerų darbų rėmėjas. Jo laidotuvėmis ir ligos metu rūpinosi jo podukra Vanda ir Vincas Kairiai su dukra Silvia Elena de Mueller, nuliūdime liko taip pat Zigmars ir Nelida Leniauskai su dukra Lilijana ir sūnum Eduardo, vienas brolis Š. Amerikoje, kitas Lietuvoje, abu su šeimom.

† Jonas Ščesnulevičius, 69 metų amž. mirė šių metų birželio 4 d. Urugvajuje. Buvo vienas iš veikliausių kolonijos veikėjų. Kilęs iš Vilniaus krašto. Į Urugvajų atvyko 1930 metų vasario 16 d. Sekančią dieną jau pradėjo dirbti skerdykloje, išdirbęs joje iki išėjimo į pensiją. Visą laiką priklausė ir dirbo lietuviškomis organizacijoms, užimdamas įvairias atsakingas pareigas. Tarp kitko, buvo P. A. Liet. Kongreso kasininku, kelis kartus Katalikų brolijos pirmininkas, tas pareigas ėjo iki mirties. Jo namuose vyko pirmosios Urugvajaus liet. katal. choro, vėliau pasivadinusio "Aido" vardu, repeticijos. 1934 m. apsiėdė su Ona Abraškaite, mirusi prieš nepilnai porą metų. Liko liūdintis vaikai: duktė Rosa, sūnus Juozas su šeima ir anūka Audra Rosana. Karstas buvo nuvežtas į lietuvių bažnyčią, kur klebonas kun. J. Giedrys pasakė jaudinantį pamokslą. Po religinių apeigų, miniai žmonių lydint, buvo palaidotas Cerro kapinėse. Mirusiojo šeimai reikiame nuoširdžią užuojautą ir kartu liūdime. Argentinoje liko gimininga Rūninių šeima.

Liet. bažnyčioje bus laikomos "Gregorianinės" šv. Mišios, pradedant birželio 11 d. už du Kat. Vyrų brolijos narius: Ant. Čirpų, mirusį prieš porą mėn. ir Joną Ščesnulevičių, tos brolijos pirmininką.

† Antanas Masionis, žinomas poetas ok. Lietuvoje, tragiškai žuvo sausio 27 d. Buvo kilęs iš Vyžuonų. Išleido dvi eilėraščių knygas.

† Pranas Mikuckis, mirė balandžio 26 d. Brazilijoje, kur gyveno nuo 1947 metų. Visą laiką dirbo arkivyskupijos rūmuose. Nuoširdus lietuvis, dalyvavo "Aušros" chore. Liko žmona Ona, duktė Emante Jūraitienė, žentas Rimgaudas ir sūnus Algirdas.

Už a.a. Kazimierą Leleivą, jo 4 metų mirties sukaktyje, bus atnašautos šv. Mišios šių metų liepos 21 d. 10 val. Aušros Vartų liet. parap. bažnyčioje.

Kviečia atsilankyti artimuosius žmona Elena Leleivienė.

• Šv. Mišios už a.a. Vladą Masio, jo vienu metų mirties sukaktyje, bus atlaikytos Aušros Vartų liet. bažnyčioje, šių metų liepos 9 d. 18 val.

Artimuosius kviečia — žmona Konstancija Masiokienė, sūnus Karolis ir Robertas su šeimomis.

• Už a.a. Konstantiną Čelkį, gedulingos šv. Mišios įvyks šių metų liepos 13 d. 10 val. Aušros Vartų liet. parap. bažnyčioje.

Kviečia artimuosius — žmona Eugenija Čelkienė, duktė Eugenija Birutė Sabalienė su šeima.

Mirčiai išplėšus iš gyvųjų tarpo STASIŲ JACKEVIČIŲ, jo liūdinčią žmoną Aloyzą Jackevičienę, sūnų Tadą su žmona ir vaikais bei kitus artimuosius, nuoširdžiai užjaučiame.

Boleslovas ir Eleonora Ivanauskai su šeima.

Netikėtai mirus STASIUI JACKEVIČIUI, nuoširdžiai užjaučiame jo liūdinčią šeimą — žmoną Aloyzą Jackevičienę, sūnų Tadą marčią ir anūkes.

Mykolas ir Stanislava Morkūnai.

Staiga iškeliauvus amžinybėn STASIUI JACKEVIČIUI, nuoširdžiai užjaučiame jo liūdinčią šeimą — žmoną Aloyzą Jackevičienę, sūnų Tadą su šeima ir kitus artimuosius.

Bernardas, Vladė ir Hektoras Survilai. Vytautas Malėla.

Viešpačiui pašaukus STASIŲ JACKEVIČIŲ, nuoširdžią užuojautą reiškiamo jo liūdinčiai šeimai — žmonai Aloyzai, sūnui Tadui su šeima ir kitiems artimiesiems.

Ignas ir Juzė Valantinavičiai.

Netikėtai mirus STASIUI JACKEVIČIUI, liūdinčią žmoną Aloyzą Jackevičienę, sūnų Tadą su šeima ir kitus artimuosius iš širdies užjaučiu.

Vanda Vilutienė.

Mielam vyrui ir tėvui STASIUI JACKEVIČIUI mirus, mūsų draugijos narei Aloyzai Jackevičienei ir sūnui Tadui su šeima, reikiame gilią ir nuoširdžią užuojautą.

Birutės Draugija.

Brangiam šeimos prieteliui STASIUI JACKEVIČIUI netikėtai mirus, nuoširdžiai užjaučiame mielą Aloyzą Jackevičienę, sūnų Tadą, marčią Zuzaną ir anūkes, kartu liūdėdami.

Antanas ir Juzė Brazaičiai.

Mirčiai išplėšus VERONIKĄ GASČIČIENĘ, jos liūdintiems sūnums Boleslovui ir Jonui Karoliui su šeimomis, seserėnui dr. Marijui Pečeliui su šeima, seseriai Marijai Pečelienei su šeima ir kitiems artimiesiems, reikiame nuoširdžią užuojautą.

Veronika ir Juozas Švenčioniai.

Liūdnai žiniai mus pasiekus JONUI POVILAIŠKUI mirus, nuoširdžiai užjaučiame jo liūdinčią žmoną Agutę Povilauskienę, sūnų Hugo su šeima, seserį Kataliną Čekanauskienę su šeima ir kitus artimuosius.

Antanina ir Stasys Mikėloniai.

Mielai žmonai MARTAI AUGIENEI mirus, jos liūdinčią vyrą Stasį Augį nuoširdžiai užjaučiame kartu liūdėdami.

Valerija Deveikienė ir vaikai.

Aukščiausiajam pašaukus PRANĄ JANKAUSKĄ, jo liūdinčioms Kaičių ir Leniauskų šeimoms, reikiame gilią užuojautą.

Antanas ir Paulina Sabučiai. Adomas ir Valerijai Rudėnai. Petras Rudėnas.

COCHERIA ROCCO

Mandagus patarnavimas, mirusiųjų pervežimas, autai vestuvėms.

Lietuviams nuolaida.

VIAMONTE 1340 - Lanus Oeste
T. E. 241 - 3444

Residencial "SARMIENTO"

sav. Osvaldo Juan Calvo

Kambariai su privačia vonia, veikia žiemą ir vasarą

Aptarnauja lietuvių šeimą

Sarmiento 3145 Tel. 4 - 3850 Mar del Plata

ŠOKIŲ FESTIVALIS

Birželio 15 d. SLA Centro Valdyba suruošė tikrai puikų kultūringą vakarą — Europos tautų šokių festivalį.

Šiame vakare dalyvavo Lanus miesto burmistras p. Manuel Quindimil su žmona Juana Masevičiute, dukromis ir būrys aukštų Lanus miesto valdybos pareigūnų.

Vakarą atidarė ir jam vadovavo Leopoldas Stankevičius.

Pirmoje eilėje pasirodė SLA vidurinioji šokėjų grupė, kuri vadov. O. Zabarauskaitė de Casas, grojant akordeonu J. Romeikai, pašoko Rugučius ir Kepurinę.

Po to graikų kolonijos ansamblis "Socrates" iš Rem. de Escalada, pašoko tris šokius Kalamatianos, Sirtos, Iasapicos. Po jų ukrainiečių vaikų ansamblis, kurio berniukai žavėjo publiką įvairiomis mikliomis "Kazačoko" figūromis.

Sekančiame punkte buvo Lanus miesto burmistro pagerbimas. ALOS Tarybos pirm. A. Mičiūdas pakvietė į sceną Lanus miesto burmistrą p. M. Quindimil ir ponį ir padėkojo savo kalboje miesto valdybai, ypačingai burmistrai p. Quindimil, už palankumą lietuviams ir suteikimą lietuviams Lituania vardo gatvės, kuri esanti nemaža, turinti 43 kvadratus, netoli SLA. Ta pačia proga buvo įteikta dovana - meniška vytiš, o poniai gėlių. Atsakydamas p. burmistras savo kalboje pabrėžė, kad lietuviai atvykę į šį kraštą prisidėjo

prie jo pakilimo ir išsivystymo, jis gerbiąs lietuvius, jo žmona esanti tikra lietuvaitė, o šią vytiš jis pasikabinęs savo namuose garbingoje vietoje. Susirinkusieji nepagalbėjo burmistrai smarkių katučių.

Po šio įterpimo sekė meninė programa, šoko vengrų skautų ansamblis "Regos", pašoko: Mergaičių raitelis ir šokis iš vietovės Tarkan.

Paskutiniai švėtimieji buvo dainai. Jie įėjo į sceną žygiuodami per visą salę su danų ir argentiniečių vėliavomis. Scenoje jų vadovė p. El. Porskrog paaikšino, kad ta vėliava esanti dovanota danų princesės jai lankantis Argentinoje. Danų šokiai — linksmi, gyvi ir judrūs.

Programą užbaigė SLA didesniųjų šokėjų būrys, vadov. I. Simanauškievienei, grojant akordeonu J. Romeikai, buvo sušokta: Malūnas ir Aštuonytis.

Pabaigoje scenoje pasirodė visi šokėjai. L. Stankevičius rengėjų vardu visiems padėkojo už šokius, iššaukė kiekvienos grupės vadovą ar vadovę ir jiems buvo įteikta gėlių.

Programai pasibaigus burmistrai, jo palydovams bei įvairių organizacijų atstovams buvo suruoštos vaišės. Jų metu dar kartą kalbėta dėl gatvės ir sugiedota ponams Quindimil Ilgiausių Metų. Taip pat vaišės buvo ir visiems programos atlikėjams.

Vakaras buvo tikrai puikus.

ATSISVEIKINIMAS

Prieš trejus metus atvykus p. Dambrovams į Argentiją, jie tuojaus įsijungė į lietuvių koloniją ir visa šeima įstojo į SLA organizaciją. Dabar jiems išvykstant į Venecuėlą, birželio 30 d. SLA salėje, buvo padarytas šeimyniškas atsisveikinimas - pietūs. Po turtingų pietų, atsisveikinimo žodį SLA vardu tarė pirm. R. Stalioraitis ir kartu p. Dambrovų šeimai buvo įteikta dovana - graži lentelė (plaquette) su įrašu, o poniai - gėlių puokštė. Draugų vardu atsisveikino N. Pimpe, buvęs tos pačios Utenos gimnazijos mokinys, kaip ir p. Dambrava. Į abi kalbas atsakė p. Vyt. Dambrava, kaip visuomet, labai nuoširdžiai ir jautriai. Pietuose dalyvavo p. V. Dambrava su žmona Aldona ir dviem viduriniais sūnumis, kiti du randasi Amerikoje.

Sekantis, didesnio masto atsisveikinimas su p. Dambrovais įvyks liepos 14 d. lietuvių salėje.

Dr. Vytautas Dambra prieš tris metus atvykęs į Argentiją mus užbūrė savo lietuvišku nuoširdumu. Apgailestaujame, kad turime atsiskirti su juo, nes su visa šeima išvyksta į Venecuėlą. Atsisveikinimas su p. Dambrovais įvyks lietuvių salėje šių metų liepos 14 d. 11 val.

• Kun. Aug. Steigvilas, MIC, laimingai nuvyko Vokietijon, iš kur siūnčia širdingiausias sveikinimus visiems pažįstamams. Birželio 30 d. kun. Augustinas yra pramates Bavarijoj, Kipfenberg'o parapijos bažnyčioj, švęsti 25 metų kunigystės sukaktį. Vėliau tikisi atsitiesti LAIKUI savo kelionės bei kunigystės sidabrino jubiliejaus šventės įspūdių aprašymus.

• Kun. Enrikas Budrys - Budrevičius, klebonaujas Lujan Marijos parapijoj, Batan miestelyje, netoli Mar del Platos, birželio 26 d. lankėsi lietuvių parapijoj, Avellanedoje. Šiomis dienomis kun. E. Budrys išvyksta aplankyti Lietuvą, kurioje yra gimęs, bet jo tėveliams emigruojant Argentinon, buvo mažukas atvežtas į šį kraštą, vos 7 metų amžiaus, ir nuo to laiko nėra matęs savo tėviškės. Jo mamytė jau yra mirusi, o tėvelis gyvena kartu su kun. Enriku. Neseniai kun. Enrikas atšventė 25 metų kunigystės sukaktį ir ta proga nori aplankyti savo gimtąjį kraštą. Jo tėviškė randasi Dargužių kaime, Vilniaus krašte, į pietus nuo Trakų bei Vilniaus.

Kun. Enrikui linkime ko geriausios sėkmės ir Dievo palaimos, vykstant aplankyti tėvų žemę.

• Paieškomas Leonas Želvys, Lietuvoje gyvenęs Mažeikiuose, o Argentinon atvykęs 1927 m. Pagal turimas žinias, Leonas Želvys gyvenęs Berisso mieste. Jis pats ar jį pažįstantieji prašomi pranešti L. Želvio jaunystės draugui Mykolui Užmeckiui, gyvenančiam

223 N. Irving Blvd.
Los Angeles, California 90004,
U.S.A.

Galima taip pat pranešti kun. Juozui Petraičiui, MIC, Mendoza 2280, Avellaneda, Pcia. Bs. As.

• SLA III skyriaus susirinkimas įvyks liepos 9 d. 17 val. SLA rūmuose. Bus valdybos rinkimai. Prašome visų dalyvauti.

J. Kanapinskas, pirm.

LAIKAS

PATRIJOTINIO
RELIGINIO
TURINIO
LAIKRAŠTIS

Redaguoja Redakcinė Kolegija. Atsakingas Redaktorius — Augustinas Steigvilas. Administratorius — Pio Gudelevičius. Rankraščiai taisomi, pertvarkomi Redakcijos nuožiūra; nesunaudoti — grąžinami tik autoriumi prašant. Kaina Argentinoje metams \$ 28,00 administracijoje; \$ 30,00 namuose. Kitur — metams 4 dol. Oro paštas metams 7 dol.

XXVI Metai — Nr. 558

1974 m. liepos mėn. 2 d.

IŠ URUGVAJUS LIETUVIŲ PADANGĖS

LIETUVOS TRAGEDIJA URUGVAJUJE NEPAMIRSTAMA

Montevideo lietuviai net ištisą savaitę minėjo savo tėvynės tragiškuosius įvykius. Prasidėjo birželio 9 d. pamaldomis Fatimos bažnyčioje už mirusius kovotojus dėl Lietuvos laisvės, už tremtinius ir dirbančius laisvinimo darbą. Prasmingą pamokslą pasakė klebonas J. Giedrys, pats patyręs tremties kelį.

Po pamaldų trumpame minėjime parapijos salėje Pasiuntinybės spaudos attachė K. Čibiras apžvelgė lietuvių tautos paskutinių trijų dešimtmečių laisvės kovų apimtį ir istorinę jų svarbą, pabrėždamas ypač dvasinio atsparumo vertę ir giedresnės ateities viltį.

Vyt. Dorelio vadovaujama jaunųjų kankininkų grupė paskambino porą partizanų dainų, kurių tekstą deklamavo G. Mačianskas.

Lietuvos atstovas P. Amerikai A. Grišonas birželio 15 per radijo išpauną kalbą ir birželio 16 lietuviškai suglaustai paminėjo kai kuriuos simptomus įvykių sovietinėje imperijoje ir pavergtoje Lietuvoje, taip pat tiesą, kad daugiausia mūsų tautiečių įvairiomis pastangomis laisvajame pasaulyje Lietuvos vardas tolydžio prisimenamas.

Svarbiausi Montevideo dienraščiai EL DIA ir EL PAIS šia proga išspausdino vieno lietuvių laiškus "Lietuvos kankinės atminimui", dar kartą primenant sovietinės okupacijos 1940 m. aplinkybes.

K.

JAUNIMAS

Urugvajaus jaunimas išsirikto valdybą: Urugv. Liet. Kultūros D-ja, einanti čia Bendruomenės pareigas, sušaukė jaunimo susirinkimą artėjant skubiam Jaunimo Kongreso ruošimo darbiui. Naują valdybą sudaro: Juozas Edv. Petruškevičius, Birutė Mačianskienė, Romas Mačianskas, Rikardas Gelažauskas, Edmun-

M. K.

• Paieškomi: Jankus Adolis, gim. 1911 m. Jukniškių km. Radviškio valsč. Sūnus Jono. Į Argentiją išvyko 1929 m. dirbo kaip šoferis. Paskutinis jo adresas buvo: Tucuman 466. Paieškomasis arba žinantieji apie jį prašome pranešti "Laiko" Red.

Remeikis Jonas arba jo žmona Remeikienė Ona. Jie pirmiau gyveno Brazilijoje. Paieškomieji arba žinantieji apie juos prašome pranešti P. Gudelevičiui, "Laiko" administracijoje.

• Vanda Čikštienė gavo leidimą vykti į Lietuvą. Išbus apie tris mėnesius, aplankydama savo artimųsius. Išvyksta liepos mėn. pabaigoje.

• Alfonsas Labukas po kelionės į S. Ameriką grįžo į namus. Sveitavosi Bostone ir Miame miestuose. Aplankė daug lietuvių, atvežė linkėjimų argentiniečiams nuo skautų vado Petro Molio.

• Stasys Jaspelkis, liet. parapijos šeštadieninės mokyklos reikalų vedėjas, paguldytas Fernandez ligoninėm. (III a. salė 8, lova 46). Randasi dr. J. Simanaušo žinioje.

MOTINOS DIENA

1974 m. liepos 28 d. jaunosios birutietės ruošia

ONŲ PAGERBIMĄ.

Programoje: 12 val. pamaldos, vėliau lietuviški pietūs. Rengėjos kviečia visus atsilankyti.

PADEKA

Antanas Šimkus, padovanojo L. Senelių židinį vieną rūbinę spintą ir stalą (mesada) padarytą iš cemento ir akmenėlių su indų plovimo įrengimu.

Jonas Misiūnas padovanojo du stalus, vieną iš jų didelį su 3 atramomis ir 4 kėdes.

P pinigais aukojo: 200,00 pežų — Elena Čibienė; 50,00 pežų Ona Kairilienė.

Pastaba: O. Kairilienė atsilygindama Jul. Mičiūdui už atliktą patarnavimą ir jam neimant pinigų, paskyrė juos S. Židiniui.

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkoja

L. Senelių židinio Valdyba.

VARDUVININKŲ PAGERBIMAS LIET. CENTRE

Birželio 23 d. L. Centre įvyko jau į tradiciją įėjęs Jonų, Petry, Povily ir Antanų pagerbimas - pietūs. Svečių buvo prisirinkę pilna salė — virš 300 žmonių. Patarnavo vikrus ir jaunas L. Centro ekipas. Grojo "Ostende" orkestras, po pietų visi svečiai linksminosi bendrame šoky.

Šį pobūvį trumpu žodžiu atidarė vicepirm. inž. J. Gaidimauskas, kartu pasveikindamas visus varduvininkus. Pietums įpusėjus pirm. A. Ruplėnas taip pat sveikindamas visus varduvininkus paprašė atskirai atsisistoti visus Antanus, Jonus, Petrus ir Povilus ir jie buvo apdovanoti rūkalais, o visi susirinkusieji sugiedojo jiems grausmingą Ilgiausių Metų. Ta proga varduvininkai, o kartu

ir nevarduvininkai, L. Centriui suaukojo stambesnę pinigų sumą. Taip pat kalbėjo ir rinko aukas šeštadieninių mokyklų naudai p. S. Derenčius.

• Mūsų parapijos kaimynų Marytės Sakalauskaitės ir Roberto Čyžių šeimoje naujieta — gegužės 28 d. gimė antras sūnus, kuriam duotas vardas Gustavo Andrés. Nauju anūku džiaugiasi seneliai Pijus ir Uršulė Sakalauskai, Petras ir Valerija Čyžiai bei mažasis broliukas Daniel.

• Dr. Albertas ir Estela Kriuklyte Dominai džiaugiasi gandro vizitu, kuris jiems atnešė dukrą Ceceliją, gimė šių metų birželio 25 d. Anūkėle džiaugiasi seneliai Dominai ir senelė Kriuklienė ir broliukas Andrus, 2 metų.

• Albina Kazlauskaitė ir Alfonsas Vallai, gyv. S. Amerikoje, susilaukė sūnaus, kuriam duotas vardas Daniel Pitter, gimė gegužės 29 d. N. Trenton, N. Jersey. Anūku džiaugiasi seneliai: Petras Kazlauskas ir Emilija Valienė bei dėdės gyv. Argentinijoje, S. Amerikoje ir Australijoje.

• Dr. Arvydas ir Birutė Ulėnaitė Klhorės buvo atvykę vienai dienai į Buenos Aires. Dr. Klhorė yra elektronikos inžinierius ir erdvės apskaičiavimo specialistas. Jis dalyvavo toje erdvės mokslininkų grupėje, kuri paleido į Marso planetą raketą "Pionierių". Dr. Klhorė vyko su paskaita mokslininkų suvažiavimui S. Paulo mieste. Su mokslininkais paskaitom jis važinėja po Europą ir S. Ameriką. Šios kelionės proga užsuko į Limą ir Buenos Aires, kur susitiko su p. Survilais, kurie juos pavėžino ir aprodė miestą.

• Ed. Dominas gyv. Hurlingham grįžo iš kelionės po Kanadą, o kitas to miesto gyventojas Antanas Žydelis išvyko į S. Ameriką.

SUSIVIENIJIMAS LIETUVIŲ ARGENTINOJE ieško pirkti

Apsodintą žemės sklypą

apie 3.500 - 4.000 kv. metrų, Gran Buenos Aires pietinėje zonoje.

Pageidaujamos vietos: MONTE GRANDE, EZEIZA, TEMPERLEY ir tt.

Su pasiūlymais kreiptis į organizacijos būstinę, San Martin 3175, Lanus Oeste.

SLA Centro Valdyba.

Jonas Rudis sukako 80 metų amžiaus. Ta ypatinga sukaktis buvo paminėta jo namuose su asado pietumis šeimyniškoj nuotakoj. Nuotraukoj: sukaktuvininkas su žmona ir vaikais — lietuviškų organizacijų veikėjais, Rikardu ir Eugenija. Nuoširdūs sveikinimai!